

Elysanomat

ELY on evankelinen: Me uskomme Raamattuun, tunnustamme Kristuksen Herraksemme.

ELY on lähetystyön asiassa: Omassa ympäristössään jokainen kristitty on myös todistaja. Lähetystyön kautta todistus kantaa kaikkialle.

ELY on yhdistys: Tarjoamme toimintamahdollisuuden kaikille, jotka jakavat saman näyn.

ELYn tiedote 4 2010

Antero Rasilainen, pääsihteeri

Tallimestarintie 23 A 1, 02940 Espoo

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evankeliset.net

Raili Mäkitalo,

lapsityönohjaaja / Venäjän lähetti

Pieneläntie 11, 75700 Valtimo

p. 044 028 9108

Sähköposti: raili.makitalo@evankeliset.net

Laula kanssani

tili: K-S OP 511402-238022

- Kuninkaan lapset –dvd/cd myyntien tilitykset
- Laula kanssani toiminnan tukeminen
- SAT7 tuki

Lahjoitustili: K-S OP 511402-238063

- keräyslupa OKU 688 A
- ELY:n rahankeräyslupa on voimassa Etelä-Suomen ja Länsi-Suomen läänien alueella 1.8.2009-31.7.2010

Toimisto: Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistos sihteeri

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evankeliset.net

tili: K-S OP 511402-234369

- jäsenmaksut

Pekka Knuutti, puheenjohtaja

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Pekka Kiviranta, varapuheenjohtaja

Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Lehden toimitus:

Antero Rasilainen, Eeva Takala, Annikki Erelä,

Urpo "Upi" Vuorenoja

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

Tilinumero ja viitenumero tukien maksamiseen

ELYn kotimaan kohteet:

Kotimaan työn eli ELYn kannatus: tilinro 511402-237545 viitenro 327 22916

Anteron kannatus: tilinro 511402-237545 viitenro 327 23300

Railin ja Venäjätynön kannatus: tilinro 511402-237545 viitenro 327 23232

Aarrearkku-TV-ohjelman kannatus: tilinro 511402-237545 viitenro 327 22880

Laula kanssani-toiminnan tuki: tilinro 511402-238022 viitenro 327 22929

Kolehdit: tilinro 511402-234369 (viestiksi tuen kohde, esim. joku yllämainituista sekä maksajan seurakunta)

Tuet lähetykselle:

Kolehdit: tilinro 511402-234369 (merkitse tuen kohde sekä maksajan seurakunta)

- **Kristiina Erelän kannatus (SLS):** tilinro 511402-234369 viitenro 327 23355

- **Angolan kirkon tuki (SLS):** tilinro 511402-234369 viitenro 327 22877

- **Malawin kirkon tuki (SLS):** tilinro 511402-234369 viitenro 327 23423

- **Holmströmien lähettiperhe ja maasai-työ Tansaniassa (SLS):**

tilinro 511402-234369 viitenro 327 22990

- **SAT7 arabiankiel. TV-kanavan tuki (Sansa):**

tilinro 511402-238022 viitenro 327 23737

Seurakuntien TA-avustukset: tilinro 511402-234369 (ks. kohde yläpuolelta)

Kuninkaan lapset DVD-/CD-levyjien tilitys: tilinro 511402-238022 (laskussa

viitenro, muutoin viestiksi *Kuninkaan lapset DVD/CD*)

Jäsenmaksujen maksaminen: tilinro 511402-234369 (yksilöllinen viitenro, joka postitse jäsenmaksukirjeessä)

Ilmoita

järjestettävistä
tapahtumista
ELY:n toimistoon
yhteistä lehteä
ja
ELY:n kotisivujen
tapahtuma-
kalenteria
varten

ely@evankeliset.net

tai

p. 040 415 9416
(myös tekstiviestein)

Pääsihteerin palsta

Kristus-sateenvarjo?

Tänä kesänä ei ole sateenvarjoa tarvittu! Paitsi auringolta suojautumiseen... Takana on lämmin ja hyvä kesä, kiitollisuus on hyvä tunne, kun aloittaa syksyn työkautta. Kiitollisuus nousee niistä kohtaamisista, joita kesän aikana on tapahtunut. Yllättävissäkin paikoissa. Ja myönnettäkään, että mahtuu joukkoon joku ikävämpikin kohtaminen, mutta niistäkin on selvitty.

Kohtauspaikkoina toimivat kirkot, nurmikentät ja urheiluhallit. Niin, vierailin hengellisillä kesäjuhlilla. Kuuntelin "lampaan korvalla", millainen on hyvän paimenen ääni, kuulenko Hänen äänensä. Ja monesti kuulin, niin saarnatussa sanassa kuin lauletuissa lauluissa. ELYn kesäjuhlat ohitan tässä kirjoituksessa, niiden annista voitte lukea toisaalla tämän lehden kirjoituksissa, mutta sen tunnustan, että iloitsin yhdessä muiden juhluvieraiden kanssa selkeästä julistetusta sanasta.

Jäin siis miettimään, mistä meidät tunnetaan Jeesuksen opetuslapsiksi? Siitä, että meillä on yhteys keskenämme, siitä, että rakastamme toisiamme. Muistelin rovasti Esa Santakarin puhetta 1980-luvulla Perheniemen opiston toveripäivillä. Hän puhui sateenvarjosta, joka kaartuu meidän yllemme, hän puhui vanhurskauttamisopista. Kun vanhurskauttamisoppi on meitä suojaava varjo, tänne alle mahtuu paljon monenlaisia painotuksia, korostuksia ja erilaisuuttakin. Kuva sateenvarjosta on puhutellut tänä kesänä. Erityisesti sateenvarjon vanikka varsi, jota myös herrasmiehet kävelykeppinä joskus käyttävät. Se kuvaa minulle keskusta, ydintä, sitä, joka pitää koko varjon koossa. Se on Kristus. Haluan olla ja oppia olemaan Kristus-keskeinen ihminen.

Tästä Kristus-keskeisyydestä kesäjuhlakierroksella minua vakuuttivat eri juhlilla pidetyt Raamattutunnit. Niissä ei korostettu, että me haluamme olla Kristus-keskeisiä, vaan niissä Kristus saarnattiin kuulijoiden sydämiin. Konkreettisesti koin Tommi Kaleniuksen laulun sanoin: "Kun joku on lähellä Jeesusta, hän pieneksi tulla saa..." Tai kuten Joel Hallikainen sanoi: "Minä saarnaan täältä alalauteilta, minulla ei ole varaa nousta toisen yläpuolelle saarnaamaan, olen alalauteen kristitty, mutta jaan siitä, mitä olen itse saanut." Mieleen nousi myös Kymin kirkkoherran Juha Tanskan opetus lampaista. Helposti me erehdymme katsomaan sellaisen lihavan lampaan puoleen, joka kylläisenä määkii kovalla äänellä mutta unohdamme sen hiljaisen,

aran ja nääntyvän lampaan, joka ei uskalla korottaa ääntään. Voi olla, että se ison lampaan ääni jopa pelottaa sitä. Kristus ei toimi meidän äänenvoimakkuutemme mukaan, hän näkee sydämeen, heikkouteen ja hätään. Ei meidän tarvitse kannatella Kristusta, Jumalaa tai edes sitä sateenvarjoa, Kristus kannattaa ja kantaa.

Kysymys yhteydestä on hyvin yksinkertainen. Kirkko on sateenvarjo ja keskuksessa on Kristus. Tämän sateenvarjon alla olevat tunnustavat, että Kristus on keskipiste, ilman häntä varjo menee kaasaan. Mutta nyt on kyse siitä, kumpi meitä ja toimintaamme ohjaa: se, mikä meitä yhdistää vai se, mikä meitä erottaa. Perinteisesti tämän sateenvarjon alla on ollut tilaa, eri tavalla uskoville, ymmärtäville ja kokeville kristityille. Pääasia on ollut Kristus. Onko nyt käymässä niin, että sateenvarjo käy pieneksi tälle joukolle, jota kristikunnaksi sanotaan? Keskus unohtuu ja sateenvarjon laitamilla ihmiset ovat hukassa, on vain oma joukko ja oman joukon korostukset, mutta Kristus on jossain kaukana. Niin kauan kun ei sada, on hyvä huudella kommentteja myös sateenvarjon ulkopuolelta, mutta sateella jokainen ymmärtää, kuinka tärkeä on, että sateenvarjo on ehjä ja sen alla on suoja myrskytuuliltakin.

Yksi minua puhutellut ja hoitanut laulu on Jukka Salmisen tuotantoa: "Vaikka tuuli ulvoo ulkona on lämmin sisällä, hyvältä näin tuntuu tämä pieni elämä, paljon virheitä mä teen ja huomaan tekee toisetkin, anteeksi ne saadaan, Kristus kuoli sittenkin." Erilaisuus on rikkautta, eikä se ole pois evankelisesta uskonvarmuudesta, autuuden ilosta ja Siionin Kanteleen riemulauluista. Niissä on meidän vahvuutemme, identiteettimme evankelisina uskovina. Tähän joukkoon saa tulla mukaan, vapain mielin ja sydämin, anteeksiantamus koskee sinua. Iloa ja voimia edessä olevaan syyskauteen.

Antero Rasilainen, pääsihteer

"Kristus, ainoa autuuden tie", raamattuopetus

Puheeni teemana on 4 sanaa. Niistä jokainen tuo esille jonkin meitä ihmisiä koskevan näkökulman ja yhdessä ne muodostavat koko puheen aiheen ja sisällön.

TIE

Ensimmäinen sana on "tie". Tie on jokaiselle välttämätön. Kun joku ostaa metsästä tontin omakotitaloa varten, hän rakentaa ensiksi tien. Kun kaupunki tekee uutta asuinalueita, ensiksi tehdään tie ja sitten vasta muuta. Kun matkailija on oudolla seudulla, hän tarkkailee teitä ja kyselee, minne tämä tie vie. Me ihmiset olemme tien etsijöitä ja tiellä kulkevia. Millaisia teitä ja mihin ne vievät?

Tie on Raamatussakin yleinen elämän edellytys ja kuvaa ihmisen elämäntapaa ja -suuntaa.

Opetus-lapsi Tuomas sanoi kerran: "Kuinka me tuntisimme tien?" Mistä tiestä silloin oli kyse?

Siitä tiestä, joka veisi Herran Jeesuksen tykö, sinne missä Jeesus on. (Joh.14:5)

Apt 19:23 kertoo että Efesoksessa "tähän aikaan syntyi sangen suuri melu siitä tiestä" (uusi kää-

nös "Herran tien johdosta"). Tiehen kiinnitetään huomiota. Kuva, ilmaisu "tie" tarkoittaa tässä ihmisen koko elämäntapaa ja elämän suuntaa. Samoin Fil.3:16 "kunhan vain ...vaellamme samaa tietä". Apt.24:14 "minä tunnustan, että kuljen sitä tietä". Tie on perustavan tärkeä ihmiselle. Mitä tietä sinä kuljet?

AUTUUDEN TIE

Raamatusta on kohtia, joissa "tie" kuvaa ihmisen elämäntapaa ja elämänsuuntaa.

Yleisnimityksiä Jumalan tiestä:

Apt.2:28 Pietari lainaa saarnassaan Vanhan testamentin psalmeja ja sanoo: "sinä osoitat minulle elämän tien".

Apt.9:2 Saulus tarsolainen puhkui vihaa ja halusi ottaa vangiksi Damaskoksessa, "keitä vain löytäisi sen tien kulkijoita / tuolle tielle lähteneitä".

Apt.16:17 Orjatyttö, jossa oli tietäjähengi, kulki Filippissä Paavalin ja Silaksen perässä ja huusi: "Nämä miehet ovat Korkeimman Jumalan palvelijoita ja julistavat ja osoittavat teille pelastuksen tien".

Seppo Suokunnas ELYn kesäjuhlilla Hyvinkäällä la 19.6.2010. Kuva Upi

Apt.18:25 Efesokseen tuli Apollos, jolle "oli opettu Herran tie". Hän opetti sanaa ja julisti Jeesuksesta. Priscilla ja Aquila ottivat hänet huostaansa ja perehdyttivät hänet tarkemmin Jumalan tiehen. Jo fariseukset olivat sanoneet Jeesukselle: "sinä opetat Jumalan tietä." Matt.22:16 "Totuuden tie" tulee väärin opettajien kautta turmelluksi. He ovat poikenneet pois "suoralta tieltä" 2.Piet.2:2,15. Parempi, etteivät olisi lainkaan oppineet tuntemaan "vanhurskauden tietä", kun he sen opittuaan käänsivät sille selkänsä, 2:21.

Mutta me katsomme **A u t u u d e n t i e t ä**. Sille apostoli antaa nimen "evankeliumin totuuden tie" Gal.2:14, "uskon tie" Room.4:12 ja "rauhan tie" Room.3:17.

Jumala on Kristuksessa "avannut meille uuden, elämään vievän tien", Hepr.10:20.

Kun vanhat evankeliset isämme ja äitimme puhuivat "autuuden tiestä", silloin raamatunkäännöksessä oli useissa paikoin nykyinen "pelastus"-sana käännetty sanalla "autuus". Esim. Tiit.3:5 Kun Jumalan hyvyys tuli näkyviin, pelasti hän meidät" kuului "laupiutensa kautta hän meidät autuaiksi teki, uuden syntymisen Peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta" ja Ef.2:8 "Armosta te olette autuaaksi tulleet", kun nykyään sanotaan "Armosta Jumala on teidät pelastanut".

AINOA AUTUUDEN TIE

Tämän niminen kirja, past Fredrik Gabriel Hedbergin, Pöytyän pitäjänapulaisen kirjoittama kirja ilmestyi Ruotsissa 1851. Se oli koottu Hedbergin hengellisistä kirjoituksista. Suomeksi kirjan käännsi muutamaa vuotta myöhemmin silloinen Kiikalan kirkkoherra Johan E Ahlgren: Kirja "Ainoa autuuden tie" ilmestyi ensi kerran suomenkielisenä v 1859. Siitä lähtien kirjasta on otettu yli sadan vuoden aikana monia painoksia, viimeksi 1980-luvulla. Tuo kirja "Ainoa autuuden tie" on vahva paketti tervettä raamattuopetusta ihmisen kalleimmasta asiasta, siitä miten päästään taivaaseen. Tämä teema, ainoa autuuden tie, esiintyi sanana ja ennen kaikkea sisältönä Hedbergin kirjoituksissa jo evankelisen liikkeen alkuhetkistä lähtien, siis 1840-luvun alkuvuosina.

O m i a t e i t ä

Sana "ainoa" kertoo meille, että on olemassa väriä autuuden teitä, tarjotaan väriä teitä pelastukseen ja elämään. Eikä vain meille tarjota,

vaan kyllä itsekin löydämme väärän tien! Meneinä aikoina kansat kulkivat "omia teitään", mutta Kristuksen tultua apostolit kutsuivat ihmisiä elävän Jumalan puoleen, Apt.14:16. Sinä, ystävä, tiedät ja tunnet, mitä ovat ihmisen oman tahdon polut ja tiet. Raamatun puhe kahdesta eri tiestä on varottava ja järkyttävä. Ne ovat "lavea tie" ja "kaita tie" Matt.7:13,14. **A i n o a o i k e a t i e** on Jeesuksessa. "Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaan kannen alla" kuin Jeesus, Apt.4:12. "Hän on se kivi, joka ei rakentajille kelvannut, mutta josta on tullut kulmakivi" Apt.4:11. Se ainoa autuuden eli pelastuksen tie on Jeesus Kristus. Tuttu laulu sanoo: "muuta tietä ei ole taivaaseen", SK 452.

KRISTUS, AINOA AUTUUDEN TIE

Hedbergin varhainen artikkeli elokuussa 1844 tehty ruotsalaisen C.O.Roseniuksen lehteen Pietisten oli otsikoitu "Kristus, ainoa autuuden tie ja järjestys". Seuraavana vuonna Hedberg kirjoitti siitä omassa lehdessään Allmän Evangelisk Tidning (Yleinen evankelinen lehti). Tällöin Hedberg tukeutui erityisesti kahteen raamatunkohtaan, Room.5:8-11 ja Joh.14:1-6.

Room.5:8-11 "Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä."

Jumala osoittaa meille rakkautensa siinä, että Kristus kuoli meidän edestämme. Tässä on tuo ihmeellinen ja ehkä monen mielestä outo yhdistelmä "rakkaus" ja "kuolema". Mutta juuri Kristuksen kuolema meidän edestämme ilmaisi ja näytti rakkauden syntisiä kohtaan. Kuuluisassa roomalaiskirjeen selityksessään 1900-luvun ehkä kuuluisin protestanttinen teologi Karl Barth opettaa (Room.5:6-8 selittäessään), että Jeesuksen kuolemasta riippuu kaikki. Ei vuorisaarna eikä mikään "Kristus-idea", ei moraali, ei valtakunta-ajatus. Herran ihmeteotkaan eivät tuoneet ratkaisevaa muutosta. Ilman Kristuksen kuolemaa (ja sen siunausta) ei olisi kirjoitettu evankeliumeja, ei olisi pelastusta, ei uutta elämää, ei moraalia, ei taivasta. Kristuksen kuolema meidän edestämme on kaiken perusta. Meidän vielä ollessamme heikot ja syntiset Kristus kuoli meidän edestämme. Siinä Jumalaa osoittaa rakkautensa meitä kohtaan!

Minkä merkityksen Paavali sille antaa Room 5:9-

10:ssä? Vuodattamalla verensä Kristus teki meidät vanhurskaiksi. Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa. Jumalan Pojan elämä on pelastava meidät vihalta. "Viha" on turmiovalta. Kristuksen sovintokuolema on ottanut meidät pois vanhasta aionista, vihan hallintapiiristä ja asettanut uuteen.

Kristus ei vain kuollut edestämme, vaan Hän nousi ylös haudasta ja elää ja antaa meille osallisuuden hänen elämästään. Hän elää meissä ja me Hänessä.

Me saamme riemuita j.11. Vanha käännös säilytti yhden alkukielen vivahteen "kerskata", joka 2:17 "ylpeilet Jumalastasi". Jos juutalainen kerskasi lain omistajana Jumalasta, me kristityt kerskaamme myös, mutta Kristuksesta. Kaikki oma kerskaus on otettu pois (3:27). Me kerskaamme, riemuitsemme Jumalasta, joka on Isämme.

Olemme sovitettut. Tässä "sovitus" ja "vanhurskauttaminen" ovat identtisiä (sanoo piispa Anders Nygren). Ne puhuvat yhdestä ja samasta asiasta, vaikka eri näkökulmista. Jumala antoi Poikansa Kristuksen edestämme. "Sovitus" ei ole sitä, että ihminen täyttää joitakin ehtoja tai sitä, että ihmisen sisin tulee jotenkin paremmaksi. Apostolihan sanoi, että Kristus kuoli meidän edestämme "kun vielä olimme syntisiä". Se oli Jumala, joka teki kaiken. Jumala oli Kristuksessa ja sovitti itsensä maailman kanssa. (2.Kor.5:20).

Joh.14:6 "Minä olen tie, totuus ja elämä"

Tämä kohta oli Hedbergille rakas. Hän lainasi sitä jo v.1843 kirjansa Uskon Oppi Autuuteen 1843 esipuheessa. Ja myöhemmin usein lehdessään Kristillisiä Sanomia.

Voi miten kauniisti ja selvästi Hedbergin varhainen (AET v1845) raamatunselitys tästä alkoi: "Vain yksi tie vie autuuteen. Niin todistaa koko Raamattu."

Kristus on ainoa tie autuuteen. Ihmiset etsivät omaa tietään. Mutta me tahdomme katsoa Vapahtajan kallista sovintotyötä. Kristus ilmoitti syntisille tien autuuteen. Hän itse ON tie. Kristus ei ole taivaassa nauttimassa vaan Hän tekee yhä työtä puolestamme

LOPUKSI:

Autuuden tie on valmis! Se on valmistettu ja tarjona kaikille! Siinä on iloa ja turvaa – mutta silti on myös yllätyksiä, uutta. Jumalan rakkaus yllättää ja kantaa.

Matkalla autuuteen muistamme, että Jumalan "sana on jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni", Ps.119:105. Muistamme, että uskon tie on myös rakkauden ja palvelun tie. Apostoli sanoo: "Nyt minä osoitan teille tien, verrattoman tien", "korkiamman" tien, se on rakkaus, 1.Kor.12:31, luku 13. Mutta yksin Jumalan rakkaus on täydellistä rakkautta. Sen varassa lepää elämämme, ihmissuhteemme ja pelastuksemme.

"Tulkaa, kaikki on valmiina." Perhemessu Martinhallissa ELYn kesäjuhlilla Hyvinkäällä 20.6.2010. Kuva Juhani Kärkkäinen

Antti Kujanpää:

Raamattuhetki ELYn juhlassa 20.6.2010 Hyvinkäällä

ILO KADONNEEN LÖYTÄMISESTÄ

Tämän päivän teema kirkossamme on: kadonnut ja jälleen löytynyt. Evankeliumissa kuulumme kaksi elävästä elämästä nousevaa kertomusta niistä onnellisista tilanteista, kun kadoksissa ollut löydetään.

Ensimmäisessä tapauksessa kateissa oli katraan yksi lammas, joka oli joutunut erilleen laumasta. Lammashan ei tunnetusti ole eläimistä niitä älykkäimpiä. Yksin se olisi jäänyt kadoksiin. Mutta omaisuudestaan tarkka omistaja sen haki ja toi kotiin.

Toisessa tapauksessa kateissa oli kolikko, jota nainen sinnikkäästi etsii, kunnes löytää sen.

Kummankin kertomuksen loppu on samanlainen: löytymisen ilo. Kummassakin tapauksessa löytäjä järjestää pidot, kutsuu ystävät ja naapuritkin juhlimaan sitä, että hukassa ollut on löytynyt.

Päivän otsikko evankeliumikirjassa voisi siis olla: Ilo hukkaan joutuneen löytymisestä.

TUHLAAJAPOIKA EI OLE PÄÄHENKILO

Mutta Luukkaan evankeliumin luku 15:n löytämisen ilot eivät tyhjene vielä näihin kahteen vertaukseen, vaan Jeesus kertoo vielä kolmannen, laajimman tarinan, jota edelliset oikeastaan pohjustavat. Tuntemme tuon kertomuksen nimellä tuhlaajapoika-vertaus. Vertaus taitaa olla laupiaan samarialaisen ohella yksi tutuimmista ja rakastetuimmista kertomuksista. Se on täynnä herkullisia yksityiskohtia ja piirteitä, jotka kuvailevat Jeesuksen ajan elämää.

Jeesuksen vertauksia pohtiessa kannattaa pitää mielessä se, ettei kaikille yksityiskohtille pidä hakea vastinetta ja vertauskohtaa erikseen, vaan että ne ovat vain tarinaan liittyviä piirteitä, mutta keskeisiä opetuskohtia on yleensä vain yksi.

Jos edelliset vertaukset liittyvät teemaan: kadonnut-löytynyt-ilo, niin tämä vertaus pysyy samalla linjalla: Isällä on kaksi poikaa, hän kadottaa niistä toisen, mutta saa poikansa erinäisten vaiheitten kautta takaisin, siitä suuri ilo, siitä juhlat ja pidot, kadonneen löytymisestä.

Raamatun tutkijat – niin konservatiiviset kuin muutkin – varoittavat ajattelemasta, esim. että isä edustaisi tässä Jumalaa, vaikka Jumalan armahtavan rakkauden piirteet sopivatkin erinomaisesti tuohon Isään, joka sinnikkäästi odottaa Poikaansa palaavaksi ja ottaa hänet riemuissaan vastaan. Näin meille on opetettu ja näin usein ajattelemme.

Sehän on sinänsä totta ja näinhän Jumala meille tekee: armahtaa meidät alusta loppuun, ei katso, miten olemme pärjänneet. Vaikka olisimme kaikki elämässämme tuhlanneet niin Jumala ottaa meidät vastaan, armahtaa meidät Kristuksen tähden ja palauttaa meidät lapsen asemaan. Mutta tässä vertauksen varsinainen ydin on löytämisen ilossa. Vertaus on kuva taivasten

valtakunnasta, jossa iloitaan siitä, kun kadonnut löydetään.

Tätä ei siis saa unohtaa, kun kertomus imaisee kuulijat mukaansa ja päähuomio tarinan alussa keskittyy tuohon tyhmästi ja ajattelemattomasti elävään miehen nuorempaan poikaan, joka pistää nopeasti sileäksi koko saamansa mittavan ennakkoperinnön. Tuntemme vastaavan kohtalon läpikäyneitä ihmisiä ja tarinat tuhlaajapoi- kien ja tuhlaajatyttöjen katumuksista ja paluista ovat liikuttavia kasvukertomuksia.

Sallittaneen pieni ekskurssi: Kenian kirkon pää- kirkossa Itieriossa kävi kuulemma 80-luvun al- kupuolella niin, että jumalanpalveluksessa esi- tettiin vähän liiankin värikkään kuvailevasti näy- tellen tämä Jeesuksen vertaus jossa painopis- teeksi tuli tuo nuoremman pojan hulttioelämän kuvailu sen verran railakkaasti, että kirkon johto päätti kieltää saman tien kaikki kirkkonäytelmät.

Vertauksen nimen ei ehkä pitäisi olla ”tuhlaaja- poika”, sillä poika ei ole päähenkilö ollenkaan. Paremminkin vertauksen kokonaisuudelle tekisi oikeutta otsikko: Kertomus poikansa löytäneen isän suuresta ilosta.

MISSÄ ON VERTAUksen YDIN?

Miksi nämä kolme vertausta yhdestä ja samasta teemasta?

Kenelle Jeesus sanansa osoitti? Mikä oli hänen motiivinsa näin vahvaan opetukseen löytymisen ilosta ja ilojuhlista.

Joudumme kurkistamaan päivän evankeliumin ensimmäisiä jakeita, jotka antavat meille hori- sontin: Publikaanit ja muut syntiset tulivat Jee- suksen luo kuullakseen häntä. Fariseukset ja lainopettajat sanoivat paheksuen: ”Tuo mies hyväksyy syntiset seuraansa ja syö heidän kans- saan.” Silloin Jeesus esitti heille vertauksen.

Siis kenelle heille? – Fariseuksille ja lainopetta- jille, jotka olivat uskonnon asiantuntijoita ja Jumalan kansaa. He olivat viisaita ja varmaan vilpittömiä totuuteen ja jumalan tahdon mukai- seen elämään pyrkijöitä. Mutta he olivat Luuk- kaan mukaan kovasydämissä heikompiä koh- taan, he halveksivat niitä, jotka olivat vähem- män jumalisia opiltaan ja elämältään. Ja heitä raivostutti se, että Jeesus ylitti kaikenlaiset sopi- vaisuussäädökset ja hyvän käytöksen rajat ja soljui sulavasti näiden ihmisten joukossa, ja – mikä vakavinta – söi heidän kanssaan. Se herät- ti hurskaissa suuttumuksen.

Me elämme toisenlaisessa kulttuurissa ja eri vuosituhannella, mutta aavistamme jotakin: yhteinen ateria tarkoitti samalla tasolla elämistä ja tasa-arvoista kuuntelua ilman toisten elämän- tavan ja elämänratkaisujen tuomitsemista. Olisi- ko aiheellista pohtia tänä päivänä tätä kysymys-

Kuva vt

tä, onko suhtautumisemme valtavirrasta poikkeaviin ihmisiin sellaista kuin Jeesuksen suhtautuminen vai enemmän sellaista kuin Jeesuksen ajan uskonnollisen eliitin suhtautuminen oli.

Mutta takaisin Jeesuksen vertauksiin? Hän siis kertoo kolme vertaustaan tälle uskonnolliselle eliitille ja pyrkii vetoamaan heihin, tuskin mollaamaan heitä tai pilkkaamaan heitä, vaan ehkä pikemminkin voittamaan heidät omalle näkökannalleen. Niinhän taitava puhuja pyrkii tekemään.

ENTÄ ISOVELI?

Tässä tuhlaajapoikavertauksen kadonnut-löytynyt-ilo –teemassa on kuitenkin yksi kohta, joka puuttuu muista vertauksista. Se on tuo isonveljen rooli.

Pieni kevennys: 60-luvun kansakoulun uskontunnilla oli käsitelty edellisellä kerralla tuhlaajapoikaa. Nyt opettaja kuulusteli luokkaa selvittääkseen, onko vertaus jäänyt mieleen. Lopupuolella opettaja kysyi: Kuka ei ollut iloinen tuhlaajapojan paluusta. Luokassa oli tyrmistynyt hiljaisuus.

viimein: No Liisa tietää. – Se syöttövasikka!

Ison veljen käyttäytyminen oli kateellista, lapsellista ja naurettavaa. Hän taantui. Hän ei tullut juhlataloon, jossa iloittiin kadonneen pikkuveljen löytymisestä. Hän jäi mököttämään. Hän sulki itsensä ilojuhlan ulkopuolelle, isän lempeästä suostuttelusta huolimatta.

Kirkon historiassa tätä isoveliroolia vertauksessa on tarjottu juutalaisille, jotka olivat "kotona",

jonne "pakanat" löysivät. Juutalaisten oli vaikea hyväksyä näitä saman Jumalan lapsiksi. On muitakin ryhmiä, joihin sanan selittäjä mielellään liittää isonveljen ominaisuuksia. Mutta jos pidämme mielessämme sen, että vertauksen kaikille yksityiskohdille ei pidä hakea vastinetta, vaan että pitää keskittyä kokonaisuuteen, tämä ei ehkä ole kovin hedelmällinen lähestymistapa.

TUORE NÄKÖKULMA

Aivan uudenlaisen näkökulman vertauksen tulkintaan on tuonut joku vuosi sitten toisen polven raamattutieteilijä ja professori, Lauri Thuren Joensuun yliopistosta, evankelinen teologi. Hänen mielestään tuo tympeänsävyinen vanhemman veljen rooli on Jeesuksen varoitus vertauksen kuulijoille: Älkää te suhtautuko mitan täyttämättömiin ja yhteiskunnan vähäosaisiin, noihin publikaaneihin ja muihin julkisyntisiin niin kuin tiukkaa linjaa vetävä isovel, vaan niin kuin avarasydäminen isä. Isä ei pane päätä pensaaseen eikä vähättele ihmisen virheitä, mutta hän näkee epäonnistujassakin ihmisen, Jumalan kuvan.

Jokaista kutsutaan juhlaan, kadonneiden ja löytyneiden yhteiseen iloon. Jeesuksessa taivasten valtakunta tuli ihmisten keskelle. Jeesuksessa kaikille avattiin tie. Hän tuli kutsumaan kaikkia. Sekä publikaaneja ja muita syntiseksi kutsuttuja että lainopettajia ja fariseuksia. Kaikkia. Hän itse tuli tieksi juhlapaikalle. Taivaassa kaikkia odotetaan ja jokaisesta perille löytyneestä iloitaan.

Puhe ELYn kesäjuhlilla 19.6.2010

Minna Valtonen

”Kirkko ei saa paeta uskon mysteeria, ydinolemustaan, etiikkaan ja sosiaalisuuteen. Se on enemmän kuin arvokeskustelu ja terapia. Älkää hävetkö yksinkertaista evankeliumia. Siinä piilee uudistus, ihmisen vapaus, toivo kärsimyksen ja kuoleman maailmassa.”

Nämä lauseet eivät ole peräisin mistään kirkon tai kristillisen järjestön ohjelmanjulistuksesta vaan Suomen Kuvalehden pääkirjoituksesta huhtikuulta. Samassa lehdessä on laaja artikkeli, jossa tarkastellaan Suomen kirkon nykytilaa – heikentyvää taloutta ja jäsenkatoa.

En nyt lähde ruotimaan noita kahta viimeksi mainittua vaan tartun pääkirjoituksen kehoitukseen: ”Älkää hävetkö yksinkertaista evankeliumia. Siinä piilee uudistus, ihmisen vapaus, toivo kärsimyksen ja kuoleman maailmassa.”

Onko niin, että me kristityt, kirkon jäsenet, seurakuntalaiset, olemme kadottaneet yksinkertaisen evankeliumin, kun sitä pitää peräänkuuluttaa maallisen lehden sivuilla? Kirjoitus on haastanut minut itseni miettimään, mitä on yksinkertainen evankeliumi ja näkykö se minun elämässäni.

Evangelisen liikkeen perusajatuksista käsin pääkirjoituksen haasteeseen on helppoa vastata: Totta kai evankeliumi on ydinasia. Jumalan ylitsevuotavan rakkauden ja Kristuksen ihmeellisen sovitustyön perustalle rakentuu ihmisen pelastus. Oppi-isä Hedbergin sanoin: ”Rakkaudesta valtavasta, suurimmasta, tahdon aina kertoa. Jeesuksen suloisuutta, ihanuutta, täällä en saa salata.”

Evankeliumi on minullekin ydinasia, mutta rehel-

lisyyden nimissä on todettava, että se on välillä varsin vaikeasti avautuva – ehkä juuri siksi, että se on yksinkertainen. Meillä ihmisillä kun on taipumus lähteä selittelemään ja vatvomaan. Asioiden pitäisi olla myös jotenkin älyllisesti selitettävissä. Evankeliumi kuitenkin on uskon asia ja ylittää ihmisen ymmärryksen.

”Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita ovat murheeliset, sillä he saavat lohdutuksen”, sanoo Jeesus vuorisaarnassa. (Matt. 6:3-4).

Onko niin, että vasta heikkous ja hengen köyhyys vievät ihmisen sellaiseen kohtaan elämässä, että hän tarvitsee Parantajaa ja Vapahtajaa? Onko niin, että vasta kokemukset ja tietoisuus oman elämän haavoittuvuudesta ja rajallisuudesta tekevät meidät vastaanottavaisiksi? Onko niin, että vain lapsenmielisessä turvautumisessa ja luottamuksessa uskon salaisuus voi avautua?

Omassa elämässäni en ole vielä löytänyt selkeitä tai täysin tyhjentäviä vastauksia suhteessa joihinkin elämän peruskysymyksiin, kuten kärsimyksen ongelmaan tai kuoleman jälkeiseen elämään. En ole osannut selittää tai perustella kristillistä vakaumustani järkevällä tavalla ja rationaalisesti esimerkiksi omille lapsilleni, vaikka näitä perusteluja ja järkisyyttä on joskus aika tiukastikin tivattu. Olen lopulta vain osannut sanoa, että tämä minun elämäni on vain ollut sellaista, ettei tässä ole jäänyt muuta mah-

dollisuutta. Jossain vaiheessa olen ollut sen veran heikoilla, että uskon varaan jättäytyminen on ollut ainoa vaihtoehto. Oli vain todettava, että Jeesus, tämä homma on nyt sinun käsissäsi.

Jollain käsittämättömällä tavalla kuitenkin tässä suostumisessa tai uskon varaan jättäytymisessä on myös ollut tarjolla rauha ja ilo - rauha ja ilo keskeneräisyydestä, kysymyksistä ja epäilyksistä huolimatta.

Evankeliumi on siis ydinasia, mutta miten se näkyy tai ei näy minun elämässäni. Onko minun lähelläni elävän ihmisen helppoa uskoa Jumalaan?

Ikävä kyllä, tässä täytyy vähän nikotella. Ilman lähimmäisiä kristittyinä eläminen nimittäin voisi olla helpompaa. Välillä näyttää siltä, että missä kaksi tai kolme kristittyä on koolla, siellä on jo kohta ristiriitoja ja oppikähinöitä, vaatimuksia ja kyräilyä.

Ja kuitenkin juuri ihmissuhteissa, tässä keskinäisessä elämässämme evankeliumin tulisi näkyä. Johanneksen evankeliumissa Jeesus sanoo opetuslapsilleen: "Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne." (Joh, 13:35.) Samat sanat koskevat myös meitä. Kuinka ihanaa onkaan kristittyjen yhteys ja keskinäinen rakkaus.

Johanneksen evankeliumin mukaan kristityn, opetuslapsen tuntomerkinä on rakkaus. Kreikkankielinen alkuteksti käyttää tässä kohdassa rakkaudesta sanaa agape. Se tarkoittaa jumalallista rakkautta.

Lutherin mukaan inhimillinen rakkaus ja jumalallinen rakkaus poikkeavat toisistaan ratkaisevalla tavalla. Inhimillinen rakkaus kohdistuu aina sellaiseen, mikä ansaitsee tulla rakastetuksi. Rakastamme esimerkiksi toiseen ihmiseen, koska hän on mielestämme jotenkin ihana ja ihmeellinen. Inhimillisen rakkauden lähtökohtana on siis kohteen arvo.

Jumalallinen rakkaus on toisenlaista. Se suuntautuu aina sellaiseen, joka on arvotonta, merkityksetöntä ja ei-mitään. Jumala ei rakasta ihmistä, koska hän on oikeudenmukainen, hyvä, haras tai siksi, että hän tekee hyviä tekoja. Jumala rakastaa syntisiä, pahoja, heikkoja ja tyhmiä, mutta tässä ylitsevuotavassa rakkaudessaan te-

kee heistä vanhurskaita, hyviä, vahvoja ja viisaita. Hän luo rakkaudessaan uutta. Syntisestä tulee vanhurskas.

Kaikkein ihmeellisimmin Jumalan rakkaus ilmenee siinä, että hän uhraa itsensä syntisten ja pahojen ihmisten puolesta. Jeesuksen ristinkuolemasta tulee pelastuksen keskus.

Lutherin mukaan ihminen voi olla osallinen jumalallisesta rakkaudesta ja pelastuksen ihmeestä. Jumalan sana, evankeliumi, ei ole vain jotain kaukaista tarinaa menneistä ajoista vaan jotain, joka tekee Kristuksen läsnä olevaksi ja todelliseksi. Kristus asuu uskovon sydämessä.

Uskon kautta ihminen on siis osallinen Jumalan rakkaudesta. Tästä seuraa, että hän ryhtyy tekemään samanlaisia tekoja kuin Kristus teki: hän asettuu lähimmäisensä asemaan. Kristuksen sovitustyö vaikuttaa siis kristityssä lähimmäisen rakastamisen. Kristityn tunnusmerkkinä on rakkaus - ja rakkaus ilmenee rakkauden tekoina. Tämä ei ole ainoastaan yksittäisen kristityn vaan kristittyjen yhteisön tunnusmerkki.

Lutherin mukaan uskosta siis väistämättä seuraa rakkauden tekoja. Nämä teot eivät ole ansioita pelastuksen tiellä vaan nousevat evankeliumin välittämästä rakkaudesta. Kysymys ei ole suorittamisesta vaan siitä, että katsomme lähimmäistä samankaltaisella katseella, jolla Jumala rakkaudessaan katsoo meitä. Se katse on ehdottoman hyväksyvä ja rakastava.

Tässä ajassa ja tässä yhteiskunnassa ihmisen arvoa mitataan usein suorituksilla. Pitää olla sitä ja tätä. Evankeliumi ei vaadi suorituksia. Se tarjoaa ilmaista armoa, lepoa ja päivän paistatteleamista Jumalan armollisen ja rakastavan, uutta luovan katseen alla. Tässä on toivo.

Kuva vt

Ilosanomaa Hyvinkäältä 19.-20.6.2010

”Ihanat juhlat”, huokasimme mieheni kanssa, kun käännsimme autonnon Hyvinkäältä kohti Tamperetta. Siionin kanteleen laulut soivat mielessä ja sydän oli täynnä evankeliumin ilosanomaa ihan pakautumiseen asti.

Automatkalla oli hyvä jakaa saamaansa antia toisen kanssa. Elyn kesäjuhlat ovat nyt sitä mitä on odotettu. Hämmästyttävän nopeasti uusi yhdistys pystyi järjestämään upeat juhlat. Martintalossa taidokkaat alttarivaatteet, upea Elyristi ja kauniit kukkakoristeet julistivat: juhlat voivat alkaa. Tavattiin vanhoja tuttuja ja paljon uusia ystäviä, joita olemme saaneet Elyn kautta. Kaikkialla aisti yhteisen juhlan tunnun. Yhdistävä tekijä oli evankelinen usko, armon kautta autuas.

Seppo Suokunkaan väkevä hedbergiläinen todistus ”armosta autuas” toi mieleeni lapsuuteni evankeliumijuhlat. Maallikkosaarnaajat kuten esim. Urho Kallio, Taavi Harju, Jussi Järvinen ja monet muut julistivat autuuden sanomaa. Hetken ajan olin pikku tyttö, joka kotituvassa ihmeissään kuunteli saarnaajien puhetta ja lumoutui Siionin kanteleen raikkaista ja iloisista lauluista. Tajusin voimakkaasti, että elämässä on jotakin mikä ei koskaan muutu.

Piispa Mikko Heikan lempeä puhe: kadonneesta lampaasta ja löytämisen ilosta oli juuri sitä mitä tarvitsimme. Ei voinut välttyä ajatukselta: Kristus iloitsee pienestä joukostamme, siitä että on löytänyt meidät. Me emme löytäneet häntä, vaan hän löysi meidät!
Jumalan lammaskatraassa on paljon suuria

laumoja, jotka kulkevat tuttua polkua paimenen perässä. Heidät on jo löydetty. Ely on pienen pieni karitsa jota Kristus kantaa olallaan. Vähitellen karitsan jalat kestävät ja kulku käy helpommin. Ihan innostumme mieheni kanssa, kun keksimme piispan puheesta paljon pieniä asioita, joilla on suuri merkitys.

Antti Kujanpään Tuhlaajapoika-kertomuksesta saimme arvokkaan evästyksen: älkää olko vanhemman veljen kaltaisia. Kateellisia, katkeria, lapsellisen närkästyneitä, vaan iloitkaa isän kanssa renttuveljen paluusta. Antakaa anteeksi sille, jonka elämä välttämättä ei ole uskovaisen mittapuun mukaista. Tehkäämme niin kuin isä, joka järjesti juhlat kotiin palanneen kunniaksi. Ja mikä tärkeintä, hän antoi anteeksi. Sanoma sattui, kuinka monesti olen löytänyt itseni vanhemman veljen hahmosta.

Lasten ja Saku-vaarin esiintyminen virkisti. Elyn kesäjuhlat alkavat muotoutua hienoksi tapahtumaksi, myös lasten osalta. Jos alku oli hoipertelevaa kulkua, niin nyt jalat alkavat kantaa.

Minulla on taas oma hengellinen koti. Enkä ollut ainut joka näin koki. Monet huokailivat väliajalla: tällaisia juhlia olemme odottaneet. Näissä juhlissa on ”evankeelinen henki”. Liikkeemme on nuori, pieni vastasyntynyt karitsa, joka on ottanut ensimmäiset hapanasat askeleensa ja vähitellen kävely käy yhä paremmin.

Helena Ylikotila
Tampere

Piispa Mikko Heikka saarnasi ELYn kesäjuhlien perhemessussa sunnuntaina 20.6.2010 Hyvinkäällä.

Kuva Juhani Kärkkäinen

Kuvia kesäjuhlilta Hyvinkäällä 19.-20.6.2010

Raamattuopetus la 19.6., mm. Seppo Suokunnas, puhe Ulla Rapeli, säestys Matti Heroja, juonto Pekka Kiviranta. Kuva Upi

< Tapio Turunen
Hyvinkäältä

Kuva
Juhani Kärkkäinen

^ Tuula Sääksi ja Ms Mimii Brown,
Tansanian ev.lut. kirkon itäisen Viktoria-
järven hiippa-kunnan tiedotusjohtaja.

Kuva Juhani Kärkkäinen

< Valto Käkelä ja Maria Pitkäranta toivottavat
juhlaväen tervetulleeksi ensi kesänä 6.-7.8.2011
Tampereelle juhlimaan evankelisia kesäjuhlia.
Oikealla pääsihteeri Antero Rasilainen.

Kuva Juhani Kärkkäinen

Lisää kesäjuhlakuvia voi bongata lähes kaikkialta
tästä lehdestä, mm. aukeamallinen kuvia löytyy
s. 24-25. vt

Rohkeasti

Katselen kirkkoa Espoolaisen seurakuntapapin näkökulmasta. Siinä tehtävässä tapaa vuosittain suuren joukon kaiken ikäisiä seurakunnan jäseniä. Kasteperheet, päiväkodin lapset, koulutien aloittavat, koululuokat, näiden joulu- ja pääsiäiskirkot, rippikoululaiset ja heidän läheisensä, vihkiparit, perheneuvolan isäryhmät, merkkipäiviä viettävät, surevat omaiset, sururyhmät. Näiden lisäksi sitten messut ja muut seurakunnan järjestämät tilaisuudet, jotka nekin kokoavat vuosittain melkoisen joukon ihmisiä.

Omasta näkökulmastani kirkko elää suuren murroksen keskellä. Sen ydin on kristillisen tiedon nopea oheneminen.

Missä uskovaiset mummot?

Me elämme aikaa, jolloin entistä harvemmalla lapsella on lähipiirissä uskovainen mummo tai pappa. Ja se on suuri puutos. Kun tuntuu siltä, että usein kristillisen perustiedon opetus hyppää ikään kuin yhden sukupolven yli. Aikaisemmin, kun elettiin suurperheinä samassa pihapiirissä, oli äidillä ja isällä usein täysi työ arjen askareissa, mutta mummolla oli enemmän aikaa lastenlapsille. Hän luki ja kertoi, opetti ja lauloi. Uskon perusasiat, Raamatun suuret tapahtumat olivat hänelle keskeinen osa elämää. Sieltä hän oli oppinut ammentamaan voimia vaikeuksien keskelle ja vuosien myötä uskon viisaus oli karttunut ja siitä aarteesta

lastenlapset saivat evästä elämään.

Nyt me elämme toisenlaista aikaa. Isovanhemmat asuvat usein kaukana lastenlapsistaan ja tämän ajan lasten isovanhemmista monet ovat vieraantuneet uskon maailmasta. Tuhlaajapojan paluu ja Mooseksen elämänvaiheet eivät olekaan enää samalla tavalla tuttuja. Vaikeuksien kohdatessa apua etsitään helposti muualta kuin Jumalasta ja Hänen sanastaan. Kirkkovuoden juhlat eivät ole arkea ja elämää rytmittäviä kohokohtia.

Kipu sydämessä

Moni uskova kantaa syvällä sisimmässään kipua oman perheensä, kotiseurakuntansa ja kirkkonsa puolesta. Moni asia on toisin kuin toivoisi. Elämän muutokset ovat tuoneet asioita, jotka pelottavat ja satuttavat.

Osalle tämä kipu on muuttunut syyttämiseksi: Kirkko, sen piispat ja papit, seurakunnat, luottamuselimet ja kirkolliskokous tekevät väärä päätöksiä. Mukaudutaan yhteiskunnan mallin mukaan. Enää ei etsitä vastausta Raamatusta.

Joskus tuntuu siltä, että muiden, varsinkin piispojen moittimisesta on tullut kovin keskeinen osa oman oikeassa olemisen pönkittämistä. Annetaan jopa kuva, että oikealla uskovaisella ei ole kohta sijaa kirkossa. Että uskovaiset ajetaan pois. Pitää perustaa oma ryhmä, omat messut.

Tila ja vapaus toimia

Näen mielestäni kirkon suuret kysymykset, vaikeudetkin. Ei kaikki kovin valoisalta näytä. Mitä voi tehdä kehityssuunnan muuttamiseksi?

Vierailu kerran kuukaudessa päiväkodissa, runsaan viikon rippikoululeiri ennakkotapaamisineen, omaisten tapaaminen ja siunauspuheen sanat. Kovin vähän niillä voidaan rakentaa. Ei niillä onnistumisilla paljon voi kerskailla.

Mutta:

–Kun menen päiväkotiin,

saan puhua Jeesuksesta niin hyvin kuin osaan.
–Kun pidän rippikoulua, ei kukaan rajoita sitä, miten syvästi opetan rististä ja sen merkityksestä.
–Kun siunaan vainajan, voin vapaasti julistaa Jeesusta, joka on avannut kuolevalle tien taivaaseen.

Kertaakaan näiden vuosikymmenien aikana en ole törmännyt siihen, että esimieheni, seurakuntaneuvosto tai piispa tai kapituli olisi sanonut minulle, ettei meillä saa opettaa asioista niin kuin katekismuksessa opetetaan. Ei saa puhua synnistä ja parannuksesta. Jeesuksesta pitää vaieta. Kertaakaan en ole tähän törmännyt.

Vaikka en toki voi kerskailla piispojen tuntemisella ja suhteilla kirkon päättäjiin, niin kuitenkin olen heissä tavannut hurskaita uskon kilvoittelijoita, joiden työn keskeinen sisältö on, että moni voisi löytää ja säilyttää uskon kolmiyhteiseen Jumalaan elämän kantavana voimana. Jumalan sanan äärellä he hiljaa kyselevät, miten voisin oikealla tavalla tässä tilanteessa julistaa evankeliumia, täyttää Jumalan tahdon kutsumuksessani.

Olenko oikea pappi?

Minun on vaikea nähdä, että toiminta irrallaan kotiseurakunnasta tarjoaisi jotenkin paremmat mahdollisuudet toimia Jumalan valtakunnan työssä. Minulle kirkko tarjoaa erinomaiset edellytykset toimia pappina. Mutta minun kysymykseni on: miten minun tekemiseni täyttää sen, mihin virkani velvoittaa. Olenko oikea pappi? Ohjaanko laumaa Jumalan tahdon mukaisesti?

Siinä tulemme mielestäni asian ytimeen: Olemmeko uskovina uskovia? Entä uskottavia? Uskollisia?

Herätys!

Herätys on tärkeä sana. Ilman sitä näyttäisi kirkossa suunta olevan valitettavan selkeä. Alaspäin. Me tarvitsemme herätystä. Mutta se on aina Pyhän Hengen työ. Sitä me toki saamme rukoilla.

Mutta jotakin voimme toki myös tehdä.

Me tiedämme, että Jumalan Pyhä Henki tekee työtä armonvälineiden, sanan ja sakramenttien kautta. Siksi Jumalan sanan esillä pitäminen on kirkon keskeinen tehtävä.

Ja Jumala on tehnyt suuria ihmeitä. Käsittämättömällä tavalla Hän avasi, toki rohkeita ja taitavia ihmisiä käyttäen, pienelle ja nuorelle järjestölle oven tuottaa lapsille valtakunnallisella televisiokanavalla säännöllisesti ohjelmaa, jossa voidaan opettaa Raamattua. Ja Hänellä oli vielä valmiiksi katsottuna henkilöitä tätä toteuttamaan. Se jos mikä on ihme. Vuosien ja joidenkin osalta vuosikymmenten ajan

on toivottu ja rukoiltu, että tällainen ohjelma voitaisiin saada televisioon ja kaikki ovet tuntuivat sulkeutuvan edessä ja nyt se sitten avautui, ELYlle. On kyse todella suuresta asiasta. Se koskee koko kirkkoa ja koko kansaa. Tässä ELY voi toimia koko kirkon parhaaksi omista lähtökohdistaan käsin. Siksi nyt on aika, jolloin nöyrästi on kyseltävä, mihin meitä tällä tiellä johdetaan.

Uusia ovia

Nuori ja pieni on usein vanhaa ja suurta avoimempi uusille mahdollisuuksille. Ei voida sanoa, että näin meillä on ennenkin tehty. Vaan voidaan katsoa, miten me toimimme. Otammeko mallia toisista järjestöistä, vai onko meidän tehtävämme toimia ihan toisin, kuin miten muut toimivat?

Me tiedämme, että laulaminen on uskon kieli. Tuttu hengellinen laulu ravitsee. Se lohduttaa surussa, rohkaisee arkaa ja luo yhteyttä. Kun lapsuuskodissa on opittu: "Jeesus mua rakastaa", niin aikuisiällä elämän kolhujen keskellä se laulu voi hyvin ratkaiseva.

Kun on kehitetty Laula kanssani –tapahtumia ja tehtiin "Kuninkaan lapset" –karaokelevy, niin keskeisin tavoite oli välittää hyvien lastenlaulujen aarre tuleville polville.

Tässäkin tarvitaan yhteistä rukousta, jotta voisimme selkeästi nähdä, miten tässä asiassa edetään. Ja onko vielä muita uusia ovia, joista olisi rohkeasti astuttava eteenpäin unohtamatta kotiseuroja ja juhlia.

Raha ja siunaus

Nuori ja pieni järjestö on myös siinä etuoikeutetussa asemassa, että rahaa ei ole kovin paljon. On tarkkaan harkittava, mitä voidaan tehdä. Ei voida turvautua siihen, että on jokin rahasto, jolla toimintaa pyöritetään ikään kuin vanhasta muistista. Toiminnan pitää olla sellaista, jolla on Jumalan siunaus. Ilman sitä ei uskova ja uhraava kansa koe sitä omakseen.

Mutta samalla nuorella ja pienellä pitää olla rohkeutta mennä eteenpäin. On tehtävä rohkeita ratkaisuja. Mutta rohkeiden ratkaisujen taustalla pitää olla yhteinen näky, joka nousee työnäystä ja rukouksesta. Ja siinä meitä kaikkia tarvitaan.

Pekka Kiviranta

Railin nurkka

Kylvövakan kanssa Vienan Kemissä turistikaudella

Pikamatkalla

Olimme 9 hengen ryhmän kanssa to 12. - la 14.7. pikareissulla Vienan Kemissä. Mukana olivat Terho, Kirsti, Eeva, Markku, Antero, Irja, Mailis, Lidia ja minä. Mielenkiintoiset elämysmatkat – sarjaan kuuluvan matkan ohjelma muuttui yllättäen vain kolmen vuorokauden pikamatkaksi! Elämysmatkoilla kaikkeen onkin osattava varautua. Onneksi ryhmämme ei ollut ”kaavoihin kangistunutta” ja niin muutokset tehtiin iloisella mielellä ja nopeasti. ”Pieni on nopea”-ajatus onkin tuttu entuudestaan näissä piireissä.

Ison maan tahti on toinen ja yllättää vanhankin kävijän. Hotellit olivat täysiä (ei sinänsä yllätys), mutta muutamien, tyhjien huoneiden selville saanti oli ison maan mittojen mukainen. Tuntien odottelun jälkeen saimme tietää, että huoneita löytyisi meillekin, mutta huoneiden hintakin oli nousussa... - joten päätimme lähteä Suomeen suunniteltua aikaisemmin.

tulkinnoista johtuen. Ryhmämme sai kuitenkin kokea, mitä on matkustaa Vienan merellä ja kuulla ripauksen Solovetskin luostarisaaressa elämästä. Sain myös muutamissa kohtaamisissa kokea sydänten tasolla, mitä merkitsee syntynyt ystävyys ja yhteys Jeesuksessa Kristuksessa. Yhdessä muutaman seurakuntalaisen kanssa sanoittakin ymmärsimme, että olemme tässä maassa suuremman ehdoilla.

Pikamatkamme opetus

Onneksi taivaallinen Isämme suhtautuu luomiinsa ihmisiin toisella tavalla. Vaikka olemmekin hänen kämmenellään kuin pienen pieni pisara suuren vesinämpäriin uurteessa, niin Hän noteeraa meidät jokaisen yksilönä. Olimmepa turisteina, talkoolaisina, autokuskeina, väsyneinä, ylivirkeinä, eläkeläisinä, työttöminä, työläisinä, tämän maan kulttuuritapoja ymmärtämättöminä, uskoa uhkuvina tai hiljaisina ajattelijoina - kaikki me olemme evankeliumin asialla. – Olemme kaikki äärettömän tärkeitä Jumalalle, - niin tärkeitä, että Hän antoi ainokaisen Poikansa kuolemaan ja kärsimään puolestamme, jotta me saisimme iankaikkisen elämän! Ja onneksi Hän nousi jo kolmantena päivänä haudan pimeydestä ylös. Ja kun Hän elää, niin mekin saamme elää. Ja sehän on sentään paljon enemmän kuin suurenkaan maan pitkät tunnit ja voluunit. Nyt vain kyselen, kuinka osaamme viisaalla tavalla olla jatkossa(kin) Kristuksen kirjeinä, josta Raamattumme opettaa.

Jeesus on tie

Vielä jäi mieleeni ystäväkodin Svetan ikoniseinä ja Svetan käyttämä Raamattu ikoniseinän alla olevalla penkillä. – Ja Svetan kertomus siitä, mitä ne hänelle merkitsevät. Hän kuvasi eri ikoneja vuoren huipulle menevinä polkuina, jotka johtavat Jumalan luo. Siinä kohti Jumalan Henki muistutti vain yhdestä tiestä, mikä vie Jumalan yhteyteen ja se on Jeesus-tie. Näin Raamattukin opettaa.

Matkalla jälleen

Pian olimmekin sitten Suomessa ja suunnittelemassa heti perään toista kesäkauden matkaa to 29.7. – ma 2.8. Reinon asunto-autolla matkaan lähtivät Reinon ja Anjan lisäksi Oili ja Hannu, Antero, Larisa ja minä. Tällä kertaa päätöksensä oli tehdä viiden päivän matka. Ja kiitos Jumalalle, se toteutui. Matkasimme ankarassa helteessä Vienan Kemiin. Asetuimme illalla lepäämään, minkä 38 asteen helteeltä pystyimme.

Paanajärven leirillä

Perjantaiamuna eli 30.8. lähdimme kohti Paanajärven kylää, jossa meitä tiedettiin odottaa. Perinteeksi tullut raahelaisten vetämä lastenleiri koululla oli meillä. Oli sovittu, että Antero saisi hoitaa päätösleirikirkon. Lapsia ja nuoria oli noin viisikymmentä. Leiri on kylän ainoa, ja yhdessä koulun kanssa toteutettu. Kiitos raahelaisille uskollisuudesta tässä työssä, tämä oli jo 13. lastenleiri Paanajärvellä. Meille tuo matka kauniin luonnon keskelle oli ensimmäinen ja siksi mieliinpainuva.

Kemin kirkolla

Samoin Sanan jumalanpalvelus Vienan Kemin kirkossa oli mieliin painuva. Meille tuli juhlat, niin myös Vienan Kemin seurakuntalaisille. Erityisen puhuttelevaa oli huomata kuinka erilaiset lahjat

käyttöön otettuina rikastuttavat ja siunaavat kylvötyömme. Samalla raahelaisten kohtaaminen toisen tunnun, että tarvitsemme toistemme apua. Yhteytemme voi myös olla tarpeellista jatkoakin ajatellen... Siunataan toisiamme, siunataan lapsia siellä ja eri puolilla Karjalaa, samoin perheitä, aikuisia ja kaikenikäisiä, jotta evankeliumi Vapahtajastamme kiirisi kaikille luoduille.

Vienan Kemin kodeissa

Saimme tehdä myös muutamia kotikäyntejä ja huomata kuinka äärettömän tärkeää on, että kohtaamme toisiamme Jumalan

Sanan, virsien ja laulujen äärellä. Pian paikkakunnalta pois muuttava Laina on siitä hyvä esimerkki. Päällimmäiseksi kysymykseksi tälläkin kertaa nousi, saanko uskoa syntini anteeksi? Siihen meitä jokaiselta Jumalan sana rohkaisee: Kaikki on sovitettu iloon, rauhaan ja vapauten asti!

Kotimaassa

Kotimaassakin evankeliumin kylvötyö jatkui helteistä huolimatta. Sansan kesäpäivillä vierailu osoitti yhteisen työosan ja yhteistyömahdollisuudet. Lasten raamattutuokiot ja Laula kanssani-tapahtuma olivat osoitus siitä. Evankelisen lähetyssyhdistyksen matkasta Viroon kuullaan myöhemmin. Nyt alamme tähyillä jo syksyn tilaisuuksien aikatauluihin. Kiitos Jumalalle verkostoinnin avulla saaduista mahdollisuuksista.

Siunausta lukijoiden loppukesään, matkoillemme ja työhömme toivottelee rukouksin Raili

Kuvat Raili

Haastattelu ja kuvat Raili

Olen Riitta Ojala, kahden aikuistuneen lapsen äiti ja kahden lapsenlapsen mummi

Olen syntynyt vuonna 1949 Keski-Suomessa, Jyväskylän kaupungin vieressä maalaistalossa, kolmilapsisen perheen kuopuksena, kahden isoveljen pikkusiskoksi. Samassa pihapiirissä asuivat myös isovanhempani sekä tätini. Mummuni kanssa kävin jo pienenä lähetyssompeluseuroissa ja muutenkin "sukuloimassa". Sukulaiset tapasivat toisiaan paljon siihen aikaan. Ollessani noin kymmenvuotias perheemme muutti Asikkalan kirkonkylään Päijänteen rannalle. Mummuni ja muut sukulaiset jäivät Keski-Suomeen. Asikkalasta tuli uusi kotiseutuni. Täällä olen kouluni käynyt, elämäni elänyt ja työtä tehnyt.

Harrastuksiini on oleellisesti kuulunut autoilu. Juuret siihen löytyy jo ensimmäiseltä kesältä Asikkalasta: isäni auto seisoi pihassa paikalla, joka oli "vähän" leikkieni tiellä. Kävin muutaman kerran pyytämässä isää siirtämään autoa, mutta tuloksetta, joten istuin autoon, käynnistin ja ajoin onnistuneesti sen toiseen paikkaan. Siitä se alkoi. Talvi toi ihan uudet mahdollisuudet. Ajokortin saatuani osallistuin joihinkin jäärata-ajoihin. Siihen aikaan jäällä sai vielä ajaa vapaasti. Autolla liikkuminen on maaseudulla asuvalle melkein päelinehto.

Venäjän matkat

Tutustuttuani Railiin, hänen ollessaan lähetyssihteerinä Asikkalan seurakunnassa, puheeksi tuli hänen laaja kokemuksensa Venäjän ja Viron matkoista. Jotenkin aloin tuntea vetoa päästä käymään Venäjällä. Kesällä 2009 hankin vuoden viisumin ja jäin odottamaan. Syksyllä kävimme Railin kanssa "Idän illoissa" Keravan seurakunnassa. Ja "nälkä" kasvoi. Elettiin joulukuuta ja Railin "pesti" Asikkalassa oli päättymässä. Tulevaisuudesta emme tienneet. Kuinka ollakaan Raili sai kutsun Venäjän työhön Vienan Karjalaan. Kun koitti helmikuu 2010, tuli minunkin vuoroni matkata Venäjälle. Lähtöpäivä oli sovittu. Ensimmäinen oli tarkoitus, että ajan omalla au-

tollani Valtimolle ja siitä jatketaan toisella autolla eteenpäin. Mutta, mutta...

Eräänä aamuna ennen matkaa tuli mieleeni, että varustaisin auton lähtövalmiiksi Venäjälle asti. Niinpä mm. vakuutukset piti laittaa kuntoon. Kuinka ollakaan Raili sitten soittikin, että olisiko mahdollista, että menisimme minun autollani. Oli helppo vastata, että kyllä käy. Meitä oli lähdössä kaksi naista ja yksi mies, joka hankin jo "vakio-kävijä" Venäjällä.

Lähtöaamuna talvi oli parhaimmillaan. Oli lunta ja pakkasta. "Kaivoin" auton lumesta ja matka alkoi. Ajoin kotipihasta n. 400 km Valtimolle Railin ja Taiston "hotelliin". Varhain seuraavana aamuna lähdimme Railin kanssa ajamaan kohti Kuhmoa. Matkalta otimme kyytiin Reino Väisäsen ja jatkoimme edelleen rajalle. Menimme Segesaan, jossa yövyimme.

Tiet olivat vaihtelevat ja lumiset. Rukajärven kohdalla yllätyin ihan oikeasti, miten hyväkuntoinen tie oli. Tätä kesti muutamia kilometrejä ja sitten tienkunto vaihtuikin jo ihan toiseen ääripäähän. Sellaistahan tämä elämäkin on. Vaihtelevaa. Seuraavana aamuna lähdimme Vienan Kemiin. Tapasimme seurakuntalaisia, kotiuduimme "yksiöömme", kävimme tutustumassa kirkkoon Papinsaaressa. Pyhänä osallistuimme kirkossa hartauteen. Teimme joitakin kotikäyntejä, lauloimme virsiä ja

luimme Raamattua. Kohtaamiset olivat mieleenpainuvia, saimme kuulla mitä ihmeellisimpiä muistoja Inkerin Suomalaisten historiasta. Paikka, jossa olimme, on Vienanmeren rannalla. Meri valkoisena ja aavana edessämme tuntui niin puhtaalta ja houkuttelevalta. Muutenkin valkoinen lumi peittää paljon alleen.

Maaliskuussa teimme Railin kanssa uuden matkan. Pakkasta ja lunta riitti edelleen. Nautin talviautolusta. Kohtasimme jo tutuksi tulleita seurakuntalaisia. Raahen seurakuntalaisten kanssa osallistuimme Jumalanpalvelukseen pyhänä ja pyhäkouluun lauantaina.

Tein matkan vielä toukokuussakin. Lumi oli poissa ja sen alta oli paljastunut kaikenlaista, niin kuin meillä täällä kotimaassakin. Vähitellen sen kaiken keskellä alkoi löytyä myös kauneutta. Menomatalla autoni oikeanpuoleinen etulamppu oli pudonnut umpioineen ja roikkui mukavasti joutojen varassa. Ystävällinen vastaan tullut kuorma-autoilija väläytti valoja ja jopa pysähtyi, ja olisi ilmeisesti halunnut auttaakin, mutta sitten kuljettajaan iski arkuus. Läksin ajamaan eteenpäin, kunnes pysähdyimme vähän matkan päässä ja totesimme tilanteen. Raili näppärästi "korjasi" lampun mustikanvarvuilla. Se viritelmä kesti tosi hyvin siihen asti kunnes menimme korjaamolle. Tällä reissulla kävimme mm. kotiseuroissa Raisan luona, jossa meitä oli läsnä kymmenkunta henkeä. Kirkossa käydessämme huomasimme, että maa-laustyöt oli saatu päätökseen ja hyvää jälkeä oli syntynyt.

Olen nyt käynyt Vienan Kemissä kolme kertaa ja yhdelle matkalle kertyi pituutta kotipihastani Asik-

kalasta noin 2000 km. Matkat ovat menneet hyvin, kiitos siitä Taivaan Isälle. Onhan se totta, että tiet ovat huonokuntoisempia, mihin me olemme tottuneet, mutta matkan tarkoitus oli enemmän kuin osasin odottaa. Sen Jumala yksin tietää.

Elämä itse on matka ja sitä me saamme tehdä. Lauaen, iloiten, kulkien, kohdaten... Rukoillen.

Tulevaisuus

Matkaa jatketaan. Olen kokenut saaneeni auton ja autolla ajotaidon Jumalalta lahjaksi kuten kaiken muunkin. Elämä itsessään on lahja.

Miten voin olla Jumalan käytössä ja palveluksessa tulevaisuudessa?

Elämällä on paljon annettavaa ja voin rukoilla, että Herra, opeta minua käyttämään aikani oikein. Lähimmäisten parhaaksi!

Huonot tiet!

Millä tiellä kuljen? Ja millaisella?

Onko tie tasainen, suora vai mäkinen ja mutkainen?

Mikä on elämäni tie - polku?

Tässä ja nyt?

Tämän päivän matka!

Mihin se vie?

Viekö se perille - taivaaseen?

Taivastie!

Huonolta tieltä taivastielle!

Jeesus matkakumppani!

Ristintie!

ELYsanomien lukijoille!

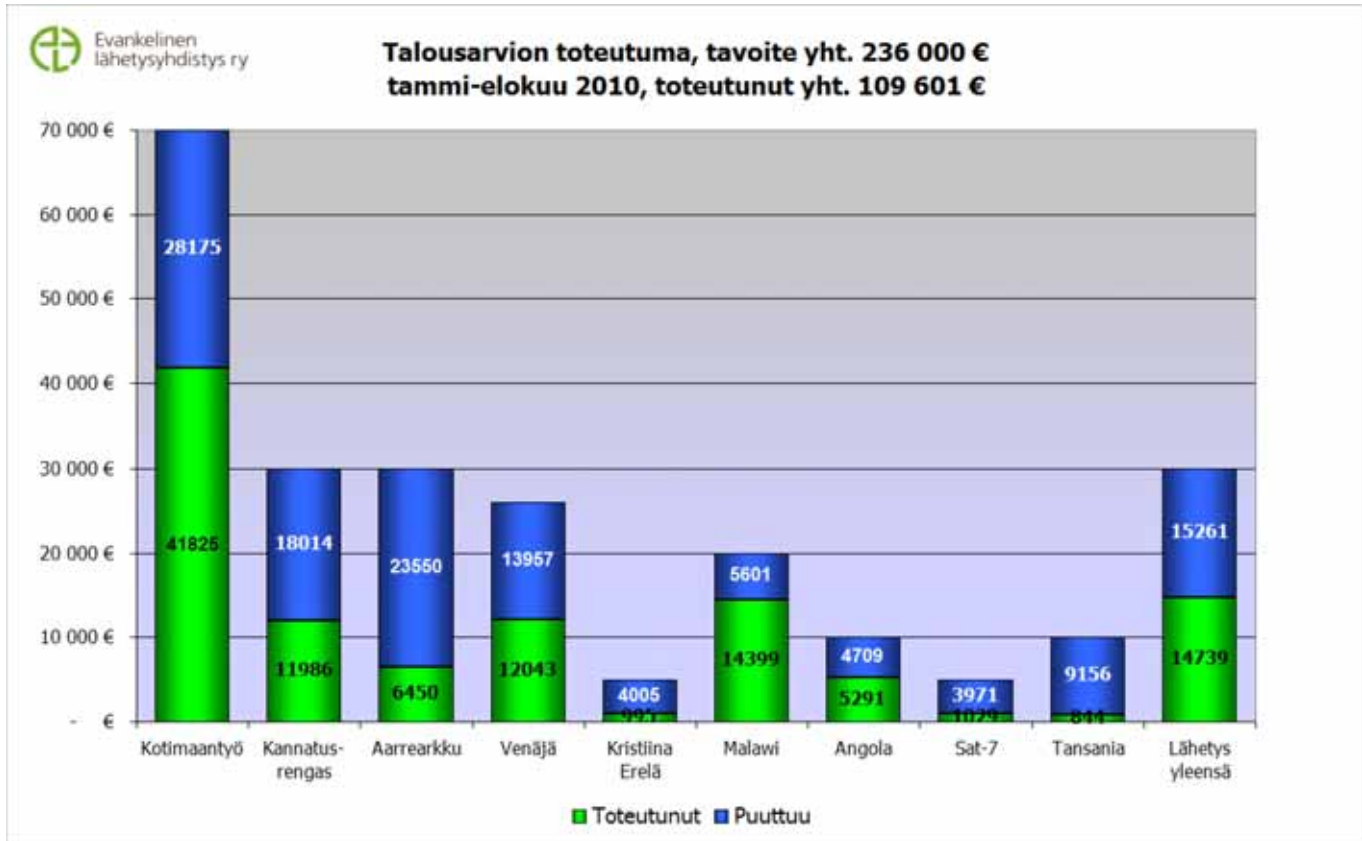
Taivaan Isän siunaamaa syksyä toivoo Riitta-mummi, jonka ympärillä pyörii nytkin ihanat pojantytär ja pojanpoika. Jokaisella päivällä on oma tehtävänsä.

"Mistä niitä senttejä oikein tulee", - ja minne ne kaikki menee?

Evangelisen lähetysyhdistyksen työ on ystäväkansan ja seurakuntien lahjoitusten varassa. Emme kerää itsellemme, emme sijoita, vaan julistamme evankeliumia ja teemme työtä ilosanoman levittämiseksi ja sitä varten keräämme kolehteja. Oheisesta taulukosta voit nähdä, miten vuosikokouksessa hyväksytty talousarvio on toteutunut ja toteutumassa. Tule mukaan, säännöllinen tuki - pienikin, on meille suuri apu ja ilo. Liity siis mukaan kannattajarenkaaseen!

"Yhdes ollen ennenkin, voitot suuret saatihin, kunniaksi Herran."

Kiitos kaikille teille, jotka olette omissa juhlissanne osoittaneet juhlatulonne ELYn työn tukemiseen!
Jumala lahjanne siunatkoon.

Haluatko liittyä kannatusrenkaaseen? Ota yhteyttä ELYn toimistoon tai työntekijöihin

Sivulta 2 (lehden etukansi) löytyvät tarkemmat tiedot ja ohjeet tukien maksamiseen.

Elysanomat on ilmainen jäsenlehti, jota jaetaan muillekin kiinnostuneille. Tilausmaksua ei ole, mutta kiittäen otetaan vastaan vapaaehtoisia lahjoituksia ELYn työtä varten.

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	K-S OP	IBAN	BIC
Saaja Mottagare	Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry Kokkolantie 12 43500 Karstula	Merkitse haluamasi tuen maksutiedot (ks. s. 2) niille varattuihin lokeroihin: - tilinumero - viitenumero / viesti	
Maksaja Betalarare			
Allekirjoitus Underskrift		Viitenro Ref. nr	
Tilitä n:o Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa Kotimaan maksujenvälityksen yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren endast i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.

Rukoilemme yhdessä

Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

"Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, ja minun tahtoni on, että te lähdette liikkeelle ja tuotatte hedelmää, sitä hedelmää, joka pysyy. Kun niin teette, Isä antaa teille kaiken, mitä minun nimessäni häneltä pyydätte." Joh. 15:16

Jeesus, Vapahtajamme, kiitos, että olet ottanut meidät omiksesi. Olemme ottaneet vastaan evankeliumin Sanan, kuulleet pelastuksesta, jonka olet valmistanut meille, ja taas tämän lehden välityksellä saamme rohkaistua seuraajinasi. Meidät on kastettu nimeesi ja olemme opetuslapsiasi tänään. Rukoilemme nimessäsi Isäämme.

Kiitos, että kutsut työhösi jokaisen, minutkin, joka tunnen itseni heikoksi. Rukoilemme siunaustasi Valtakuntasi työlle. Suo, että minäkin saisin olla kantamassa hedelmää. Anna minulle alttiutta toimimaan, kun on oikea hetki ja puhumaan viisaasti. Anna Pyhä Henkesi voimakseni.

Johdata ja siunaa ELYä yhdistyksenä. Tapahtukoon tahtosi kaikessa toiminnassa.

Siunaa julistustyötä, yhdessäoloa, Laula kanssani -tilaisuuksia ja Aarrearkku TV-ohjelmia.

Rukoilemme kotimaassa ja ulkomailla olevien työntekijöiden puolesta. Siunaa Anteroa, Railia, Virpiä, nimikkolähettejämme Kristiinaa Angolassa sekä Anna-Riittaa ja Oskaria, jotka valmistautuvat lähtemään Tansaniaan. Siunaa kaikkia vapaaehtoistyössä toimivia.

Kiitos, että Angolan kirkon pääsihteeri Marion opiskelun rahoitus on järjestynyt ja hän voi saada tukea Lähetysseuran kautta.

Siunaa Malawin kirkkoa, ja kiitos mahdollisuudesta auttaa sen työntekijöitä opiskelemaan.

Kiitos, että olet antanut ELYlle tehtävän Venäjällä.

Anna evankeliumin tavoittaa ihmisiä, jotka tarvitsevat Sinua elämäänsä. Rukoilemme Vienan

Kemin seurakunnan puolesta, kiitos menneen kesän tapahtumista, talkoolaisista, lastenleiristä,

varjeluksestasi kaikilla matkoilla. Anna johdatuksesi niin, että viisumiasiat järjestyvät, rohkaise

ihmisiä löytämään oma paikkansa Venäjän tukemisessa, anna löytyä kyytejä ja saarnaajia

Railin avuksi. Anna kärsivällisyyttä, sydämen luottamusta ja kestäväää turvallisuuden tunnetta yksinäisiin hetkiin.

Kiitos, että saan rukoilla myös omien, henkilökohtaisten asioitteni puolesta. Sinä tiedät kaiken. Kiitos,

että saan kuitenkin kertoa sinulle asioistani ja sinä kuuntelet. Herra, jätän hoitoosi nekin asiat,

joita en pysty sanomaan ääneen. Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon

sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi niin maan päällä kuin taivaissa.

Aamen

Kuva Railii

Rukouspyyntösi voit lähettää lehden toimitukseen

sähköposti:
ely@evankeliset.net

tai

osoite:
Elysanomat
Kokkolantie 12
43500 Karstula

Maiju Vuorenoja Sastamalan Karkusta

Suurimman osan työelämästä olen ollut evankelisessa kansanopistossa kurssisihteerinä, ensin Perhe-
niemessä ja sen jälkeen 25 vuotta Karkussa.

Kun jäin eläkkeelle neljä vuotta sitten, sain aikaa mm. Sastamala Gregoriana- vanhan musiikin tapahtuman järjestämiseen sekä kotiseudun historiaan syventymiseen. Omistamme mieheni Urpo Vuorenojan kanssa Wanha-Harsu nimisen tilan Karkussa ja sen parissa riittää askareita. Viiden lapsen äitinä ja 13 lapsenlapsen Mammina ovat perhe-elämän kiemuratkin tulleet tutuksi.

Seurakunnan luottamustoimissa olen ollut yli 30 vuotta. Kirkkovaltuusto ja -neuvostotyöskentely ovat tuoneet seurakuntaelämän hallinnon lähelle sydäntä. Arkkihiippakunnassa olen saanut olla hiippakuntavaltuustossa sekä erilaisissa toimikunnissa. Yhteensä viisitoista vuotta Tyrvään Pyhän Olavin kirkon paanukattotalkooprojektissa ja palon tuhoaman kirkon jälleenrakentamisessa on etuoikeus, joka vain ääni harvoin osuu luottamushenkilön kohdalle.

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY

Evankeliumin eteenpäin vieminen yhteistyössä seurakuntien ja lähetysjärjestöjen kanssa on tärkeää. Uskon, että ELYllä on tässä oma tehtävänsä. Haluan olla viemässä armon evankeliumia eteenpäin.

Jokaisella on tarve tulla hyväksytyksi omana itsenään. Ihminen kaipaa Jumalan armoa. Ilosanoman Jeesuksen sovitustyöstä saa jokainen omistaa. Siinä se - koko maailman autuus ja ilo!

Kuvat Upi

ELYn järjestämä matka Viroon tehtiin 12. - 15.8.2010

Yksi matkamme kohokohdista oli vierailu Tarton pohjoispuolella (n. 35 km Tartosta) Maarje Magdaleenan seurakunnassa, jossa vietettiin iltakirkon yhteydessä HPE. Seppo Suokunnas esitti siellä ryhmämme puolesta tervehdyksen. Virolaiseen vieraanvaraisuuteen saimme tutustua, kun ko. seurakunnan vapaaehtoiset kutsuivat meidät kirkon lähellä olevaan srk-kotiin kirkkokahveille. Pöytä notkui virolaisten taitavien käsien antimista.

Matkan aikana laulettiin, pysähdyttiin ostamaan "sipuloita" ja jotkut kokeilivat "piispan istuimia". Kävimme myös katselemassa kasvikunnan ihmeellisyyksiä.

Sydämellinen kiitos kaikille mukana olleille. Teitte tämän ELYn ensimmäisen ryhmämatkamme kukin osaltanne mahdolliseksi, samalla kun rikastutitte muutenkin yhteistä matkaamme lauluin, rukouksin ja matkahartauksien avulla. Sydämin, suin ja käten töin olitte mukana matkalla, jonka muistoja voimme nyt koota ja rukoilla kohtaamiemme ihmisten puolesta jatkossakin. Kiitollisena tervehdin myös Elysanomien lukijoita Tageperän linnan ruusulla. Samalla toivotan Jumalan runsasta siunausta kohta vaihtuvaan syksyynne.

Tageperän linna. Kuva Raili

Rukouksissa teitä muistaen *Raili*, matkan vetäjä

ELYn ensimmäiset Viron matkalaiset

Kuva Raili

Lisää kuvia kesäjuhlilta Hyvinkäällä 19.-20.6.2010

*Raii ja kolme apostolia. >
Kuva Upi*

Laula kansani-tilaisuus Martinhallin monitoimitilassa. Raii Mäkitalo, Marjut Sipakon johdolla Rytmiritarit, Sävelkeijut ja Laulunaperot. Kuva TT

< ELYn info-pöydän vieruksilla oli tarjolla mm. arpoja, käsitoita, kirjallisuutta, koulutustietoa. Taustalla juhlaväkeä seuraamassa Laulun juhlaa Martin-hallissa. Info-/myyntipöydät olivat sijoitettu juhlan kanssa samaan tilaan.

Kuva TT

^ Tulevilla kesäjuhlilla nähdään Hyvinkään juhlille valmistettu ELYn logopylväs. Tunnus lähtee seuraavan vuoden juhla järjestäjän mukaan juhlien päättyessä. Kuva vt

^ Aarrearkku-tiimi. Kuva Juhani Kärkkäinen

^ Alkajaisseurat Martinhallissa. Puhumassa Raili Mäkitalo, Minna Valtonen odottaa omaa vuoroaan. Juonto Antero Rasilainen.

Kuva TT

Veikko Pyykönen Alahärmästä myymässä Kuninkaan lapset ja Laula kanssani -levyjä. Kuva vt

Rukoilemme siunausta tuleville järjestettävillä tapahtumilla

Elokuussa 2010

La 28.8. klo 10-14 kirpputori-kahvila Toiskassa (Kirkkotie 13) Kauhavalla. Mukana ELYstä Raili Mäkitalo jo heti klo 10. Raili näyttää Venäjän matkakuvia klo 12 alkaen.

Su 29.8. klo 10 alkaen ELYn maakunnallinen kirkkopyhä Alahärmän kirkossa, saarna Markku Toivio, kolehti ELYn lapsityölle (Aarrearkku). Ruokailu. Päiväjuhlassa Venäjän lähetti Raili Mäkitalo, Markku Toivio, lausuntaa Aira Niemi, laulua Asko Autio, juonto Veikko Pyykönen Härmäin-Kortesjärven evankelinen kuoro, joht. Severi Syrjälä, loppuhartaus Sirpa Keski-Antila.

Syyskuussa 2010

La 4.– Su 5.9. Anjalankoski, leirikeskus Hietoinranta, NA-raamattuleiri, ilm. ja tied. Antero Rasilainen

Su 5.9. klo 11.30 Kirkkokahvit ja Siionin Kannel-seurat Hämeenlinnan keskusseurakuntatalossa. Angolan terveiset nimikkolähetti Kristiina Erelä, laulua rovasti Paavo Erelä, lähetys-sihtööri Marja Savolainen ja Katajat.

Su 5.9. Laajasalon kirkossa (Reposalmentie 13) klo 15.30 kahvit, klo 16 lauluseurat: Runoilija Anna-Mari Kaskinen kertoo Siionin Kanteleeseen sisältyvistä lauluistaan ja niiden synnystä; avaus ja päätös past. Harri Ruskeepää, kanttori Päivi Niva-Vilkko, juonto rovasti Ismo Törrönen.

Ti 7.9. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat. Antero Rasilainen, Kalervo Huttunen ja Pertti Ruponen. Kahvitarjoilu.

Su 19.9. ELYn kirkkopyhä Jannakkalan Pyhän Laurin kirkossa. Messu klo 10, saarna Antero Rasilainen, kirkkokuoro, joht.kantt. Heljä Linna. Kirkkokahvit. Raamattuhetki pastori Mirja Lassila, musiikkia, rukous Tuula Jauhiainen.

Su 19.9. klo 14 Salon seurakuntatalo, SK-lauluseurat. Puhujana Tuula Sääksi, seurakunnasta pastori Liisi Kärkkäinen ja kanttori.

Su 19.9. klo 18.30 Siionin kannel-lauluseurat Kaukajärven seurakuntatalolla, Keskenkatu 20. Irja Harttola, Juhani Kärkkäinen. Kahvit klo 18.

Kirkkomatkalla. Kuva Upi

"Pujotan helmiä hetkien lankaan,
lahjaksi mulle ne soi ikuisuus.
Enemmän sain, kuin nyt tajuankaan
jokaisen päiväni armo on uus!"

60-vuotisjuhla
tuotti ELYn toimintaan 3365€

Sydämellinen kiitoshalaus
kaikille
minua muistaneille

Keski-Antilan Sirpalta

HUOM! **ILMOITA** KAIKKI PIE-
NETKIN **POHJANMAAAN ELY-**
TILAISUUDET SIRPALLE!
KIIITOS!

Sirpa Keski-Antila
Lahdentie 152, 60800 Ilmajoki
sirpa.keski-antila@evl.fi
p. 0400 974 102

Katso päivitettyt
tapahtumatiedot osoitteesta
www.evangeliset.net/kalenteri

Ke 22.9. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Orivedellä seurakuntatalossa. Juha Itkonen, Jouko Vaherniemi, kantt. Kaarina Soronen.

Su 26.9. klo 10 alkaen ELYn maakunnallinen kirkkopyhä ja messu Seinäjoella LR:ssä ja srk-keskuksen Yläsalissa, (ruokailu ja päiväjuhla).

Su 26.9. Johanneksenkirjon seurakuntakoti (Korkeavuorenk. 10 E) klo 15.30 kahvit, klo 16 lauluseurat: Avaus ja päätös pastori Ermo Äikää, puhe pastori Sanna Lehtinen, säestykset dir. cant. Markku Turunen, juonto Ismo Törrönen.

Lokakuussa 2010

Su 3.10. klo 11.30 Kirkkokahvit ja Mikkelinpäivän juhlaa, Hämeenlinnan keskus-srk-talossa (Rauhankatu 14). Runoilija Pia Perkiö kertoo enkeleistä. Runot Kaija Hänninen. Juonto Ulla Kataja. Musiikki Liisa Kuivalahti ja Jussi kataja.

Su 3.10. Laula kanssani-tilaisuus Kouvolassa, Käpylän kirkossa jp:n jälkeen. Raili Mäkitalo. Ohjelma tarkentuu myöhemmin.

Ti 5.10. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Riihimäellä (Kirkkopuiston srk-koti). Samovaarin äärellä" Raili Mäkitalo, kuvia Vienan Kemistä. Jussi Kataja. Teetarjoilu.

Su 10.10. klo 15.30 Munkkiniemen kirkko (Tiilipolku 6) kahvit, klo 16 lauluseurat: puhe, rovasti Timo Komulainen avaus ja päätös seurakunnan pastori, säestykset seurakunnan kanttori, juonto Ulla Rapeli.

Su 17.10. klo 14.30 kahvi Alasalissa ja seurat klo 15 seurakuntasalissa Seinäjoella.

Su 17.10. klo 18.30 Siionin kannel -lauluseurat Pyykin kirkontuvassa, Mustanlahdenkatu 21 A. Harri Kuhalampi. Kahvit klo 18.

Su 17.10. Kirkkopyhä Korttejärvellä. Tarkentuu myöhemmin.

To 21.10. klo 18.30 Samovaarin äärellä-ilta Valtimon srk-kodissa. Khra Heikki Holkeri, ELYstä Raili Mäkitalo.

Su 24.10. ELYn kirkkopyhä Puistolan kirkossa (Tenavatie 4): klo 10 Messu, pastorit Minna Valtonen ja Markku Arola; Lähetyskahvila ELYn nimikkolähetti Kristiina Erelän työn tukemiseen.

Siionin Kanteleen lauluseurat: säestykset Matti Manninen, puhe Paavo Erelä. Liikenneyhteydet: Bussi 75 Rautatieasemalta (Pysäkki Puistolan kirkko) tai Njunalla Puistolan asemalle, josta bussi 75 tai 76A kirkolle. Järj. Malmin seurakunta ja ELY

Ma 25.10. klo 18 Siionin Kannel-seurat Hauholla pappilassa. Vanhaset ja Katajat.

To 28.10. klo 18 Kotiseurat Laura ja Hannu Nurmisella Hämeenlinnassa, Lahdensivuntie 4. Mukana rovasti Ismo Törrönen ja Katajat.

Su 31.10. klo 14 Salon seurakuntatalo, SK-lauluseurat. Mukana seurakunnan pappi ja kanttori. Tarkentuu myöhemmin.

Su 31.10. klo 18 Siionin Kanteleen seurat Törnävän kirkossa Seinäjoella.

Kuva Upi

Tuulta vahvempi

Ihmetellen katselen tätä maailmaa,
kuinka kukat kasvavat ja vesi loiskuaa.
Joskus vaikka ukkonen mua pelottaa
taivaalla kun jyrisee ja sade rummuttaa.

Olet tuulta vahvempi,
ihmeellinen voimasi
vedenkin saa kuohumaan
ja kukat kukkimaan.
Olet tuulta vahvempi,
tämän laivan kapteeni,
joka ohjaa elämää
ja aallot tyynnyttää.

Aurinko ja poutasää lahjaasi ne on
niin myös meren kohina ja tuuli vallaton
kaikki ihmeet maailman Taivaan Isä, loit
Sinuun saan mä turvata kun aina auttaa voit.

Olet tuulta vahvempi,
ihmeellinen voimasi
vedenkin saa kuohumaan
ja kukat kukkimaan.
Olet tuulta vahvempi,
tämän laivan kapteeni,
Jeesus, parhain ystävä
mua ole lähellä.

Sanat Elina Vaittinen
Sävel Mikko Pettinen

